

cjeske Karlej jeho přichodnu swawu ha zbo-
 žomne wodženo tješkeho naroda. Za sem hižo
 wobstarene moje dne su wotmerene, prajeske
 won ze selžojtem wokom, ja nedotjamam zbo-
 žomne tjasé twojoho knežena; hale duch praji
 mi, zo wulki budješ psched Bohom a před
 ludom, zo hako wótcza swojoho z džakomnem
 wopomnecjom tebe tješcowacj budže najpozdišce
 potomstwo tješke."

Ha tehlej mějcjeno pobožneho duchomnoh
 so dopelni. Dofelž to jo tamón Karl, fotrohoj
 zaswujbó wo zemu tješku žlitžicj so nehodja.
 Won da krajei najwóšchoho duchownoho we-
 djerja wo wosobe arcžebiskopa praskoho, won po-
 stawi wósofu schulu wo měcje Libušiném, won
 žjenoscji brohaj Boltawó z kamentném mostom,
 kiž hižjen dženšichi džen, hako wopomnik, jeho
 swawu wobswédžja, won přene winowo pěni
 wo tješkim kraju sadžeske, haj zo bó so z mawo
 swowami wschitko řekwo: won tejsko dobroho
 ha wužitnoho za kraj tžineske, zo žčžewóm pra-
 wom meno „wótcz naroda“ sebi zaswujiw jo, ha
 zo nětkoj při wotwaženju wschitkich jeho zaswuj-
 bow, po dokoženju přez lětstotětkow, wo lécje
 1848, f jeho wetžnom wopomnecju jeho žnamo